



1. שרפרים - גלריה Shell Yaell
 2. אגרסל - גולף אנד קו
 3. שז'לונג - ויה ארקדיה, סופר קרמיק
 4. כסא - בית גזית רוזוטו בדיזיין סנטר

ידי משאבה שמזרימה אוויר למוצר ומגדילה אותו עד המקסימום האפשרי, שימוש בפוליאוריתן (שיטה מיוחדת להקצפה), הזרקת פלסטיק, ניפוח ומילוי במגוון חומרים אלסטיים כמו קלקר, ואפילו שימוש במים. עיצוב אמורפי נע בין אלסטיות שמתירה למשתמש חופש ליצור, על-ידי גופו, את הצורה הנבחרת, שמשתנה בכל שימוש, ועד לשימוש בחומרים קשיחים שנוצקו מלכתחילה בצורות אמורפיות כמו ליפופים, משטחים הטרואגניים בשלל בליטות, שקעים ועוד. האמורפיות מניחה למתבונן לפענח את הצורה, ולקבוע מהו הדימוי שמתחבר אליה יותר מכל. כך מתקבל, למעשה, מוצר מעורר מחשבה ומתוחכם, שעל ידי צורתו החיצונית מסוגל ליצור ולייצג משמעות מתחלפת. האלמנטים האמורפיים מצטיינים בכך שהם בלתי ניתנים לחיגוק, ולכן ספה יכולה לשמש כשולחן ולהפך. היום המגמה היא ליצור פריטים אמורפיים שמישים. כך הפכו הפריטים האמורפיים ממוצרים אומנותיים לשימושיים. הרתיעה מפני הצורניות הבלתי מוגדרת התחלפה באמפטיה למוצרים, בעיקר בשל העובדה שהם הפכו לפונקציונליים. הדבר בולט בעיקר כשמדובר בפריטים שבהם גם פיתוחים טכנולוגיים.

הבית האמורפי מתבטא בעיקר בחללים שאינם סימטריים, שבהם שילוב בין מוקדים מוגבהים למוקדים שנחתכים באמצע. אבינועם מציעה להשתמש בריהוט או בגופי תאורה אמורפיים, בשל תכונתם ליצור מוקד משיכה, שיכול לרכז את מראה החלל. ייש שתי אלטרנטיבות לשימוש אמורפי בחלל; או שהאלמנטים האמורפיים משתלבים בחלל כניגוד גמור לקווים ברורים ולקונסטרוקציות מובנות, ועל-ידי כך הם מאזנים ומרכיבים אותו, או שהחלל כולו "מדבר" בשפה אמורפית", מסכמת אבינועם.



<3



<4

אמורפי

וורנר פנטון, פרנק גרי והאחים קמפנה הם בין המעצבים שהחליטו לשבור את המוסכמות ולעצב אלמנטים נטולי צורה מוגדרת - אמורפיים. באחרונה נהנות הצורות האמורפיות - שהמוצר המייצג אותן יותר מכל הוא הפוף - מעדנה, והן בולטות גם בארכיטקטורה כמו גם בפריטי הריהוט. לא מוגדר

מאת קורן דור



<3



<2

1. אגרסל - אי.די. דיזיין
 2. כסא בעיצוב וורנר פנטון
 3. כסא בעיצוב רון ארד לחברת DRIADE - הביסאט
 4. רמקול נאוטילוס של חברת B&W - סופ אודיו
 5. ספה בעיצוב האחים קמפנה לחברת אדרה - סולמניס

כאוס בעולם העיצוב; ערכוב גוונים עד כדי יצירה של צבעים בלתי מוגדרים, הכלאה בין גופי תאורה לרהיטים, חומרים מלאכותיים שמתחזים לחומרים טבעיים, אובייקטים תלת ממדיים, מראות שמעוותות את הבכואה ועיצובים חסרי צורה מוגדרת - הסגנון האמורפי, הבלתי מוגדר, כובש את החללים הביתיים. בעזרתם של הפצים מנופחים, מרחב מחיה בלתי פרופורציונלי, חומרים אלסטיים שמשתנים בהתאם לרצון המשתמש ואובייקטים אסימטריים, הפכו את החלל הביתי לאחר. בעולם שחותר, תמידית, להרמוניה ולשלמות, ופועל על פי סכמות ומודלים קבועים, הסגנון האמורפי נתפס כילד הסורר. זה שאינו נכנע לתכתיבים, זומם מניפולציות ויזואליות, ושובר במכוון חללים קונוונציונליים. והתוצאה: אפקט שנוי במחלוקת.

העיצוב האמורפי מתעתע בסכמות החשיבה האנושיות. אם מוח האדם הורגל לשולחן שצורתו מסוימת, הוא יתקשה, לפתע, להתייחס לחפץ משונה, שלו שמונה רגליים ומשטח בצורת בוטה, כאל שולחן. משחקי צורות נועזים והרצון ליצור אובייקטים שאינם נופלים להגדרות ידועות מראש, ולאזן דווקא בעלי ערך פונקציונלי מתבקש, גיבשו מגמה מפתיעה ומקורית.

העיצוב האמורפי, טוען אורי אליס, מעצב הבית של ויה ארקדיה, הינו עיצוב חסר הגדרה מוחלטת וחד משמעית. "האמורפיות יכולה לנבוע משילוב בין חומרים השונים זה מזה בתכונותיהם הפיזיות והעיצוביות, כמו למשל פסיפס זכוכית עם פלסטיק, אריטי פורצלן עם מתכת וכו', או משילוב של שתי תפיסות עיצוביות שאינן קשורות זה לזה לכאורה, וזאת בהשוואה לעיצוב הסטנדרטי", מסביר אליס. לדעתו, הרעיון המוביל את העיצוב האמורפי הוא יצירה של מציאות חדשה, המורכבת מלקט של פיסות מציאות